

INVESTIGACIÓ

BENVINGUT, MISTER IÀKOLEV

La premsa en rus ja forma part de l'entorn quotidià de Lloret de Mar. Coses de l'oferta i la demanda.

Iàkolev ha arribat a penes fa uns minuts a l'aeroport de Girona procedent de Moscou. Nombrosos conciudadans seus li han informat de les excel·lents condicions en què pot fer negocis a Catalunya i ja frissava per venir. El seu equipatge és ben minvat. Un bossa de plàstic i un maletí folrat de pell del qual no se separa ni un minut. Iàkolev passa, com qualsevol turista del món, pel con-

ARXIU

RSB o l'Oficina de Servei Rus. Una agència de russos i per a russos al bell mig de la Costa Brava.

Arriben del fred com qualsevol espia que es preï de ser-ho. Fan ostentació de les seves riqueses i mostren una gran curiositat per qualsevol propietat immobiliària de luxe. Són adinerats ciutadans russos a la cacera molt sovint d'un permís de residència. Ningú sap ben bé que fan al seu país i tampoc ells semblen voler que se sàpigui. Empresaris?, Turistes?... Mafiosos?

trol policíac de duanes sense cap problema. Cap agent no ha gossat escorcollar ni el maletí ni menys encara la bossa de plàstic on guarda un tub de dentífric, un raspall i un pot d'escuma d'afaitar. Minuts més tard, amb els peus ja dins del país, agafa un taxi i es dirigeix cap a Lloret de Mar. Un dels seus millors socis li ha indicat que en una oficina bancària determinada no tindrà cap problema per ingressar el feix de dòlars que tan gelosament guarda al maletí. Però, si en darrer terme falla el contacte, no cal patir per res. El seu amic coneix també un parell d'agències immobiliàries que no tindran inconvenient a mostrar-li un bon catàleg de torres i a acceptar-li els diners en metàl·lic. En un parell de dies, Iàkolev ja podrà marxar a Moscou sense oblidar passar, però, per Hamburg, on ha de fer encara un parell de gestions financeres importants.

El nostre mister Iàkolev és un personatge de ficció, i no obstant això, arquetípic. El cas és que, d'un parell d'anys ençà, aquesta circumstància s'ha anat repetint vegada rere vegada sense que aparentment ningú no hi parés esment. Entre la massa de nous turistes procedents de l'allunyada Rússia es camuflen desenes de Iàkolevs disposats a higienitzar l'usdefruit monetari dels seus desconeguts negocis. Des de Girona milers de russos fan l'inici d'una passejada pertot arreu dels Països Catalans que molt sovint excedeix la pura curiositat viatgera. En poc temps, les inversions russes, legals o no, s'han multiplicat fins al punt d'aixecar la mal-sana curiositat de periodistes, policies i homes de negocis. Però d'altra part, aquest flux monetari sembla que ha començat a deixar de ser motiu de xafardeig d'alçada per passar a preocupar de forma més incisiva autoritats i forces de seguretat de tot l'estat.

Aquest estiu, el dia 22 d'agost, eren assassinats prop de Marbella el matrimoni format per Andrei i Elena i la seva filla de set anys. La petita mostrava símptomes d'asfíxia, la qual cosa va fer pensar en un estrangulament. Dos dies més tard, un ramader de Casares trobava els cossos al complex Pueblo Bermejo, situat a la vora de l'autovia de la Costa del Sol. La màfia

russa sembla que havia ajustat els seus comptes pendents amb aquell matrimoni. La policia encara cerca dos sospitosos ucrainesos del triple crim.

D'altra banda, la grotesca història de la compra de l'hotel mallorquí Palmira Beach amb diners del PCUS i per sota mà encara fa anar de cul un bon grapat de jutjats de tot arreu d'Europa. El principal implicat Pietr Vassetski ara viu a Hamburg mentre espera la resolució judicial del cas.

Els són aquí entre nosaltres? La situació comença, doncs, a resultar poc menys que comprometedora. Un conegut corresponsal a Moscou d'un dels mitjans de comunicació amb més prestigi a l'estat espanyol comentava: "Darrerament en arribar a Barcelona, procedent de Rússia, he observat que els nostres equipatges són escorcollats completament. És un escorcoll al qual no estava acostumat perquè mai no es mirava res. Sincerament, em va sorprendre tant el fet que no vaig poder estar-me de preguntar el motiu. La resposta fou que hi havia sospites que els narcotraficants colombians entraven diners a Moscou i que aquests diners després eren introduïts a Espanya per l'aeroport a fi de blanquejar-los." L'operació de blanqueig sembla que no resulta gaire complicada de fer.

Turistes russos. Poc avisats a altres llengües que no siguin la seva, fan el que poden per parlar amb la gent del poble.

I és que la pela és la pela, com sol dir-se. No tothom, com és el cas de l'agent immobiliari Antoni Alsina, tanca els ulls al davant del malefí de pell farcit de bitllets de dòlars. Fa unes setmanes varen fer diverses visites a les agències immobiliàries de Lloret de Mar. Antoni Alsina, en escoltar les nostres preguntes no va poder evitar de mostrar-se incòmode. La seva resposta va ser taxativa: "No vull tractes amb aquesta gent. Ni russos... ni res... tot diner blanc, m'entén?... molt diner... i prou. Problemes. Preguntin en un altre lloc. Sento no poder ajudar. Altres agències li diran més sobre el que vol saber." Les altres agències, però, diuen ben poc. Joan Magf i Moreno, un dels agents de Planella i Bonet, i que ha tancat algun tracte amb clients russos assegura: "tot s'ha fet sempre seguint la més estricta legalitat. Els diners arriben per transferència bancària procedents de Moscou, altres vegades dels Estats Units -explica mig rient- o d'altres països i una vegada comprovat que tot ha estat legal es tanca el negoci. Alguns, no tants com creu la gent, compren grans propietats. Hi ha de tot. Ara... com han fet els diners, d'on provenen... això jo no li ho puc dir. Pensi que són gent desconfiada. Costa molt intimar amb ells".

No obstant això, i a pesar de la manca de dades, els rumors sobre la compra de grans pro-

pietats cada cop són més insistent. Fonts ben informades sobre aquests moviments, ens han posat al corrent de la venda aquest estiu a uns ucraïnesos de tres torres valorades en 60, 70 i 80 milions de pessetes respectivament en la zona de Roses. Cal dir que els diners s'haurien pagat al comptat sense intermediació bancària. La localització de venedors i compradors ha estat, però, del tot impossible.

Efectivament els darrers informes policíacs de què disposa el Ministeri de l'Interior asseguren que les màfies procedents de l'Est, especialment la russa, estan sòlidament instal·lades a l'estat. Dedicats a negocis com el tràfic de drogues, els vehicles de luxe robats i la prostitució, els beneficis són destinats –segons aquests informes– a grans inversions immobiliàries. Però per què invertir en vivendes? La resposta no és gaire difícil. Molts agents immobiliaris diuen que els russos creuen que essent propietaris d'un habitatge obtindran automàticament un permís de residència. Però això no és feina feta ni encara que es tinga un lloc on viure. De fet, tan sols uns cinquanta ciutadans russos han pogut aconseguir el preat permís de residència. Per un altre costat la zona de la Costa Brava és sens dubte un lloc agradable. El constant i creixent augment del turisme rus en la zona així ho fa creure. “Treuen de la cartera uns impressionants feixos de bitllets de cent dòlars –comenta el veterà cambrer d'un conegut hotel de Lloret– i gasten a dojo”. El mateix cambrer explica: “Mai no es demanen un menú perquè ells mengen pels ulls. S'asseuen i fan que els serveixis deu, onze plats que s'engulen amb tot el vodka que poden. Ostenten molt: collars, rellotges d'or, anells... vaig intimar una mica amb un que es feia acompanyar sempre d'unes cinc noies

Mansions com aquestes on s'està Sergei Koulikov a Lloret de Mar són les que prefereixen els russos adinerats per comprar o llogar. Les inversions russes són, ara com ara, destinades principalment al sector immobiliari.

molt més joves que ell. Li vaig preguntar un dia quina era la seva promesa i, assenyalant-me'n una em va contestar: ‘aquesta, però demà potser serà aquella.’ Tothom hi coincideix. Quasi tots els turistes russos són gent de molts diners que no s'estan de demanar limusines o bé de queixar-se del poc luxe dels hotels de cinc estrelles on solen anar.

Rics que mai no deixen propines. Un dissabte en plena temporada turística enraonem amb un grupat de xofers de Lloret mentre esperem un grup d'aquests nous rics de l'est. Un dels conductors comenta que no li fa gens de gràcia portar-los d'excursió, perquè “mai no donen propines”, diu iradament. “Ara –prosegueix–, gasten molt. Arriben amb una petita bossa de plàstic com les que donen als supermercats. Els portem a les millors joeries. Carreguen de tot: Ròlex, cadenes gruixudes d'or... se'n van amb les maletes plenes. De vegades surten de copes. Vaig portar-los un dia al Poble Espanyol. Els vaig preguntar en què treballaven, perquè gastaven moltíssim, em van dir –comenta sorneguer– que eren miners. Un altre dia els d'un altre grup em van dir que ferroviaris... no sé, tant guanyen allà?”

A final del mes d'agost fem la mateixa ruta que un grup de turistes portats a Catalunya per l'Agència de Turisme de Kíev, CAM. És un grup d'uns trenta. Recorrem la ciutat cercant els llocs més emblemàtics de la mà d'un expert guia català. Amb ell també va un guia de CAM. Li preguntem a què es dedica la gent que acompanya de viatge per Catalunya. Dubta uns segons. Li ajudem, “potser són funcionaris?”. El guia ucraïnès se somriu maliciosament i a sota veu, enretirant-nos una mica, explica: “Bé, alguns sí que ho havien estat. Però ja no, tret d'una noia que ha estalviat durant molt de temps per poder venir. La resta, ja saps... tenen els seus negocis. Guanyen molt, però no vull saber com”, riu. Tot i que van acompanyats de les seves esposes, en un moment de la parada al Palau Sant Jordi, aprofiten per demanar al guia català on poden trobar putes. El guia contesta que no sap si a Lloret en trobaran mentre amablement declina la proposició.

El luxós Hotel Monterei és un dels més visitats pels russos. A la piscina, rodejats d'una eixordadora cridòria de nens, un home d'uns trenta anys i un altre que frega la setantena juguen distrets a cartes.

El més gran llueix una panxa enorme. No s'atura de xamar Ducaditos i la seva veu és rogallosa i atemoridora. Ens hi acostem acompanyats d'una intèrpret russa. El més jove mira de reüll, però de seguida es decideix a parlar.

Informes d'Interior detecten l'activitat creixent de la màfia russa.

BASF, un dels principals fabricants mundials de plàstics, introdueix la tecnologia més avançada en el reciclatge d'envasos usats.

BASF obre nous camins en la tecnologia de reciclatge: conversió dels residus plàstics en petroli i gas natural.

A través de l'innovador sistema de reciclatge desenvolupat per BASF no és necessària la classificació prèvia del plàstic a reciclar i s'exclou la pèrdua de qualitat, ja que el mate-

rial recuperat es converteix en les seves matèries primeres originals: petroli i gas natural. Amb aquest projecte, BASF, com a fabricant de plàstics, assumeix la seva responsabili-

tat en la preservació i el respecte dels recursos naturals.

Grup BASF a Espanya:
BASF Espanola S.A. - BASF Pinturas y Tintas S.A. - COMPAREX Sistemas Informáticos S.A. - BASF Magnetics Ibérica S.A. - Laboratorios Knoll S.A. - Curtex Industrias Sintéticas S.A. - Elastogran S.A. - Tintas K+E, S.A. - BASF Labiana S.A. - Critesa S.A. - Chemag Ibérica S.A.

Grup BASF
Divisió Espanya-Portugal
Passeig de Gràcia, 99
08008 Barcelona

Són Iuri Maliasov i el seu gendre, Sergei Zubkov. "Estem sorpresos –comenta Sergei mentre s'afila les puntes del seu bigoti ros– quasi se sent parlar aquí més rus que no pas castellà". "Ara podem sortir de Rússia perquè ens hem convertit en un país lliure. Sabem on hi ha les coses bones. Ens han parlat molt bé de tot açò –assevera el més vell–, no anaven enganyats. Ha pagat la pena".

Tot seguit, el més vell insisteix a parlar de política. Es queixa que abans s'havia de demanar permís al KGB per sortir; quant a Stalin... Sergei li dona la raó.

Preguntem què fan exactament al seu país. Diuen que són obrers a Samatlor, un lloc que va ser conegut durant molt temps com "el daurat" del petroli rus on Iuri treballa des dels anys seixanta i on el seu gendre fa d'enginyer. Aprofiten per identificar-se com anticomunistes convinguts.

Demanam si tenen cap coneixement de russos i catalans que facin negocis. Iuri diu que sí: "Justament jo treballa en una associació d'accionistes coneguda com Rosneft de la qual sóc representant a Moscou. Subministrem petroli a altres països i a les refineries de Rússia, Ucraïna, Txetxènia, ...".

Però fer negocis des de Rússia és molt difícil donada l'actual situació. Iuri arrufa el nas i contesta, "bé, abans coneixia catalans que comerciaven amb totxos, ara en canvi... bo, hi ha gent d'allà que treballa en l'exportació de petroli. Amb Espanya treballava una firma: Trast. Sí, conec gent... de nomenada..." El més vell és astut i sembla voler ocultar alguna cosa, s'entesta a parlar de política. Finalment comenta que el director general de la firma Trast és a Lloret, li diuen Alexandr Vladimirovitx i s'hostatja a l'hotel Don Quijote, a l'habitació número 646.

Els costarà encara dir que també ells fan negocis. És clar, només així, tenint en compte els sous que es paguen ara mateix a Rússia (unes 563 pessetes mensuals, aproximadament), es pot explicar la seva presència aquí, on deu dies els sortiran per més de 1.000 dòlars. Tenint en compte que viatgen amb la família, més d'un milió de pessetes.

Un negoci ple de riscos. Així doncs, si els diners no són problema només cal trobar una agència disposada a portar-los cap a la Costa Brava. Això és fàcil, hi ha moltes agències. A més des d'aquestes, fins i tot, se'ls facilita la tramitació dels visats, un document, ara mateix ben costós d'obtenir. Fet i fet, les agències s'han llençat a l'aventura del turisme rus. Un negoci que de vegades comporta riscos. Ara fa

"HI HA COSES QUE NO ES PODEN FER..."

La família Moyano Izquierdo és força coneguda a la població de Roses i als seus voltants, des que s'instal·laren a la zona fa uns trenta anys. Des de llavors es dediquen a diferents activitats relacionades amb l'hostaleria

Milers de russos trien la costa catalana per passar les seves vacances, però una petita part intenta combinar el descans amb els negocis. I a la zona de Roses ningú millor que la nissaga dels Moyano per fer-ho. Així ho devien pensar Iouli Gaudioukevix, Vassili Txekourov, Oleg Zonov i Víktor Lakolov, que van muntar diferents societats gràcies a la mediació de Francesc Moyano. Al costat de Moyano, Gaudioukevix va crear les societats Sun & Sea Construction Limited i Jojuco, SL, dedicada a la importació i exportació: a hores d'ara aquestes societats són dirigides unipersonalment per Francesc Moyano. Enguany, els altres tres russos van crear la societat Montana-98, SL, dedicada als negocis d'importació i exportació, la construcció immobiliària i l'hostaleria. La intenció dels directius de Montana-98 era comprar, reformar i explotar l'hotel Salou Park –fins i tot volien canviar-li el nom pel de Shahatana Park Hotel. A la primavera d'aquest any, després d'haver taxat l'edificació i fet un esborrany del contracte de compra (per valor de 415 milions de pessetes), l'operació no es va fer per "problemes seus, de la seva empresa, no van arribar a bon terme les converses". Moyano explica que tota aquesta operació "va ser con un núvol de tempesta, gran, gran... fins que va venir la tramuntana i shhhh!". Francesc Moyano destaca que molts inversors russos vénen amb la idea que tot és ràpid, tot és factible, i es troben amb la realitat, ni més ni menys que el que marca la llei. "Hi ha unes normes que s'han de seguir estrictament, si no, ja no vingui. Hi ha unes normes. Hi ha coses que no es poden fer".

Francesc Moyano, empresari de Roses. Creu que alguns russos no coneixen gaire les regles del joc.

poc més d'un any que Antoni Berbabé, el pioner del turisme rus, tancava la seva agència d'Hospitalet del Llobregat, Consell, SA. Gent pròxima del seu entorn professional han comentat que Bernabé havia fet negocis amb russos, oferint-los bonament un marge de crèdit. Quan el deute va sobrepassar unes quantes desenes de milions de pessetes, l'empresari viatjà fins a Moscou cridat pels seus socis, que asseguraven que li anaven a pagar. Després d'una nit amable, un dels seus socis va posar-li una pistola sobre la taula tot dient-li, irònicament, que els negocis eren com el joc, "de vegades es guanya però on d'altres es perd".

D'altres, de moment han tingut més sort. El gerent de Melitours, Manuel Hernández, té llogats uns intèrprets russos i fins i tot gestiona les reunions dels seus clients més importants deci-

La Costa Brava podria ser una zona de blanqueig de diners irregulars.

SEMPRE BEBBERISCIAMTI

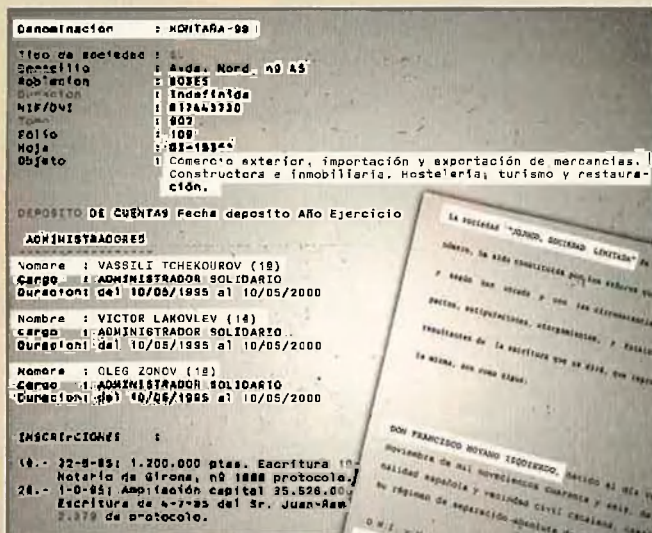
dits a fer negocis aquí. Amb tot, Hernández assegura que és molt arriscat fer negocis amb Rússia i que primer cal exigir els diners abans de no fer cap passa. Però no solament els de casa han vist el negoci. Els mateixos russos tenen muntada una agència al carrer de la Sènia del Barral, 41 de Lloret. Es tracta de l'Oficina de Servei Rus, la gerència de la qual la porta Luis Cordovilla, que diu que treballa per a turistes russos amb un alt poder adquisitiu. Un cop aquí la diversió està garantida. Fins i tot poden menjar en un restaurant rus de Lloret, el Troika, propietat d'un empresari rus nacionalitzat alemany. El propietari, a més, havia tingut obert al costat del restaurant un hotel: Sa Caleta. El 29 de juny l'Ajuntament ordenava el tancament de l'hotel al·legant falta de mesures de seguretat. Llavors, la copropietària i esposa de l'empresari russo-alemany, la jove Victòria Leoniv Kotovski, explicà que no tenien prou diners per cobrir les despeses de 10 milions de pessetes en què es calculaven les reformes i que per tant tancaven. Victòria Leoniv, i a falta de les explicacions del seu marit que, per causes desconegudes, mai no ha aparegut públicament, posava fre així als rumors dels veïns, que asseguraven que en aquell lloc es manegaven històries estranyes. Segons hem pogut saber, els propietaris estudien la reobertura del Caleta com a hotel de quatre estrelles.

Per norma general els ciutadans de l'antiga URSS que ens visiten formen part, no hi ha dubte, de la nova classe emergent d'un país amb una inflació del 10% mensual, on resulta gairebé impossible aturar la caiguda estrepitosa del ruble, i on la fuga de capitals representa entre 10 mil i 15 mil milions de dòlars cada any

L'hotel sa Caleta, llogat per un propietari rus nacionalitzat alemany, va haver de tancar suposadament per manca de mesures de seguretat. Kotovski encara regenta l'únic restaurant rus de Lloret de Mar, el Troika.

segons estimacions del mateix Banc Rus. No solament això, vénen d'una Rússia on –segons el Ministeri de l'Interior d'aquell país– les màfies controlen el poder econòmic, amb més de 40 mil empreses tècnicament en el seu poder.

Però què vol aquesta gent? Llavors, qui són exactament els qui vénen? Què fan, a què es dediquen, els membres privilegiats de la societat postcomunista russa? Més encara, què vénen a fer aquí. Preguntes difícils de contestar. Segons fonts de la policia especialitzades en temes d'estrangeria: "A l'hora d'expedir visats no sempre es pot fer, ni és oportú, una investigació exhaustiva de les persones que el demanen. Sols es fa quan hi ha casos d'alguna reclamació especial. Cal tenir en compte que també és una immigració molt recent, d'un any cap aquí, realment l'allau de russos ens ha agafat bastant de sorpresa. Aquest any hem observat que molts vénen a fer inversions, a comprar objectes de luxe, però no hi ha una investigació especial. Sí que ens fa por que puguin entrar dones amb l'objectiu d'exercir la prostitució perquè de fet tenim notícies que això ja passa, tot i que encara no les tenim localitzades. Pensem que entren amb un visat com a turistes i que després, un cop caducat, es queden per exercir la prostitució. Qualsevol organització amb una mínima infraestructura pot aconseguir d'una manera relativament fàcil els visats". Altres fonts de la policia de la prefectura de Girona encarregades del control i seguiment de la delinqüència encara apunten més alt. Un destacat responsable de la brigada comenta que la zona és molt freqüentada per tota mena d'estrangers, entre els quals inclou russos, ucraïnesos, txetxens, polonesos i albanesos. Un fenomen que comença a notar-se cada vegada més. "Les sos-

La màfia controla quaranta mil empreses a Rússia.

pites apunten –segons l'agent– que la zona de la Costa Brava és el punt d'operació d'una espècie de blanqueig de diner procedent de la màfia russa i d'altres grups mafiosos, sense que això impliqui abandonar la font originària dels seus ingressos. Cerquen l'estabilitat política del país. És possible que una part de les inversions es facin en diner negre. Què fan? Invertir en propietats, però també en negocis que poden ser legals o actuar de tapadores. Els negocis que muntan? Doncs mira, comencen amb la prostitució amb dones del seu país. Els guanys els permeten muntar un petit hotel, una discoteca, un restaurant... tapadores des de les quals posteriorment ja podran fer una sèrie d'inversions, immobiliàries principalment. Les dones també els faciliten fer molts contactes amb altres organitzacions com ara les franceses, especialistes en aquest sector". Introduir dones també pot fer-se –segons la policia– a través d'agències matrimonials. El matrimoni amb un ciutadà espanyol dona via lliure a l'entrada. "A més –prosegueix– és força difícil saber qui és qui. Pensa que allà es pot pagar perfectament la falsificació oficial de documents subornant un funcionari. Poden entrar amb passaports perfectament legals però amb noms falsos. La identificació així és complicada, encara que fem un gran esforç. Investigar aquest tema és una tasca complicada. És com en el cas dels delinqüents xinesos. L'idioma dificulta la intervenció telefònica i no diguem ja la infiltració d'un agent en una suposada xarxa mafiosa." D'altra part, el blanqueig repeteix els esquemes del film més ortodox de lladres i serenos. "Creiem –comenta l'oficial– que el diner entra amb maletins passada Polònia i altres països fronterers amb la Unió Europea. Vénen amb dòlars o amb marcs, el problema és que hi hagi un banc que els accepti els diners sense limitacions ni certificacions. És on hem d'incidir de manera més rotunda. Però hi ha moltes altres maneres, per exemple muntar un restaurant rus on no donen ni deu menjars diaris i declarar grans beneficis. Comprar una propietat valorada per damunt, o obrir una discoteca i amagar part dels guanys. A més sempre, sempre hi ha caps de turc, gent d'aquí que els encobreix. És un fenomen que passa a tota la costa mediterrània, a Andalusia, però aviat començaran a penetrar pel centre." Les indagacions de la policia no deixen, per tant, cap racó per escodrinyar. Fins i tot, s'observa alguns empresaris catalans íntimament relacionats amb empresaris russos. La qüestió, doncs, és important. Tot i així, la coordinació internacional de les investigacions encara resulta deficient.

De moment, la presència de la delinqüència russa a Catalunya podria qualificar-se d'inquietant. Són indicis seriosos perquè no tothom pot ocultar el seu origen tèrbol i les seves manobres. És el cas d'Alexandr Naumov, un mafiós

INVERSIONS RUSSES? SÍ, PERÒ...

—*Senyor Pere Navarro, com s'explica l'espectacular entrada d'inversions russes a la Costa Brava?*

—Bé, és veritat que hem detectat inversions d'origen rus, sobretot en l'àrea immobiliària, encara que també n'hi ha en el sector hotelier, per fer clíniques. Aquestes inversions normalment vénen en transferències fetes des de Suïssa a través d'empreses interposades. És fan amb un escrupolós compliment de la legalitat. Un altra cosa és quin és l'origen d'aquests diners. Un grup dels inversors podrien ser antics membres de la *nomenklatura*. Un altre seria el corresponent al que en diríem petites màfies tenint en compte que aquí no tenim la mateixa consideració del concepte que allà.

—*Què es pot dir sobre el fenomen?*

—Nosaltres fem un seguiment informatiu i tenim una base de dades sobre els qui són al darrere d'aquestes inversions. Cal dir, però, que són inversions positives per a la nostra economia, però hem de ser prudents per evitar que tot això en un futur ens pugui causar problemes. Són diners que si no vénen aquí aniran a França o a Itàlia. Ens preocuparia que aquí algú es pogués aprofitar i perdessin la credibilitat i el prestigi que en aquests moments té Espanya per a aquestes inversions russes.

—*No hem de témer l'entrada d'elements mafiosos al país mitjançant el turisme i les relacions comercials?*

—L'ambaixada espanyola a Moscou controla el tema dels visats. Això no vol dir que una persona l'obtinga, el visat, pel volum d'inversions que vol fer, però això vindria sempre coordinat, comprovat per l'ambaixada.

—*Els empresaris catalans sempre neguen, malgrat l'evidència, que tinguin negocis amb russos...*

—És veritat, cert, que es parla d'inversions productives. També és cert que hi ha molta confusió, els empresaris tenen molta experiència i són prudents.

El governador civil de Girona. Creu que s'ha de seguir, per prudència, el moviment de capitals russos.

relacionat amb el ràquet del joc i assassinat fa unes setmanes amb el seu escorta en un carrer de Moscou. Naumov, bastant abans de morir, va viure a Mallorca i encara més, va passar del 31 de setembre de 1994 a l'11 de novembre per una coneguda clínica de Barcelona a fi d'operar-se de les cervicals. Un pacient difícil a causa de la seva drogoaddicció i que es passejava per l'establiment sanitari abillat amb grans cadenes d'or. Durant la seva rehabilitació es va hostatjar en un dels hotels més cars de la ciutat, el Reina Sofía, i també a Sitges. Però Naumov feia temps que ja venia a Barcelona, acompanyat dels seus escortes caucasiens. Cercava una bona casa per comprar al Maresme, un lloc on descansar de les tensions de les seves activitats.

Presenciem la lenta implantació de la màfia russa a casa nostra? Què portaran els pròxims maletins? Aquest és el principal temor de forces de seguretat de l'estat i d'institucions públiques. La incògnita.

Equip d'investigació